

GRIES, ANDREAS

Beskrifning, at fånga swälg-fisk med ref och krok, uti de större och smärre insjöar, skär- och skärgårdar. Uplagd af Anders Gries ... Stockholm, tryckt hos Lars Salvius, 1757

(Salvius
1757

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök*:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra*:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

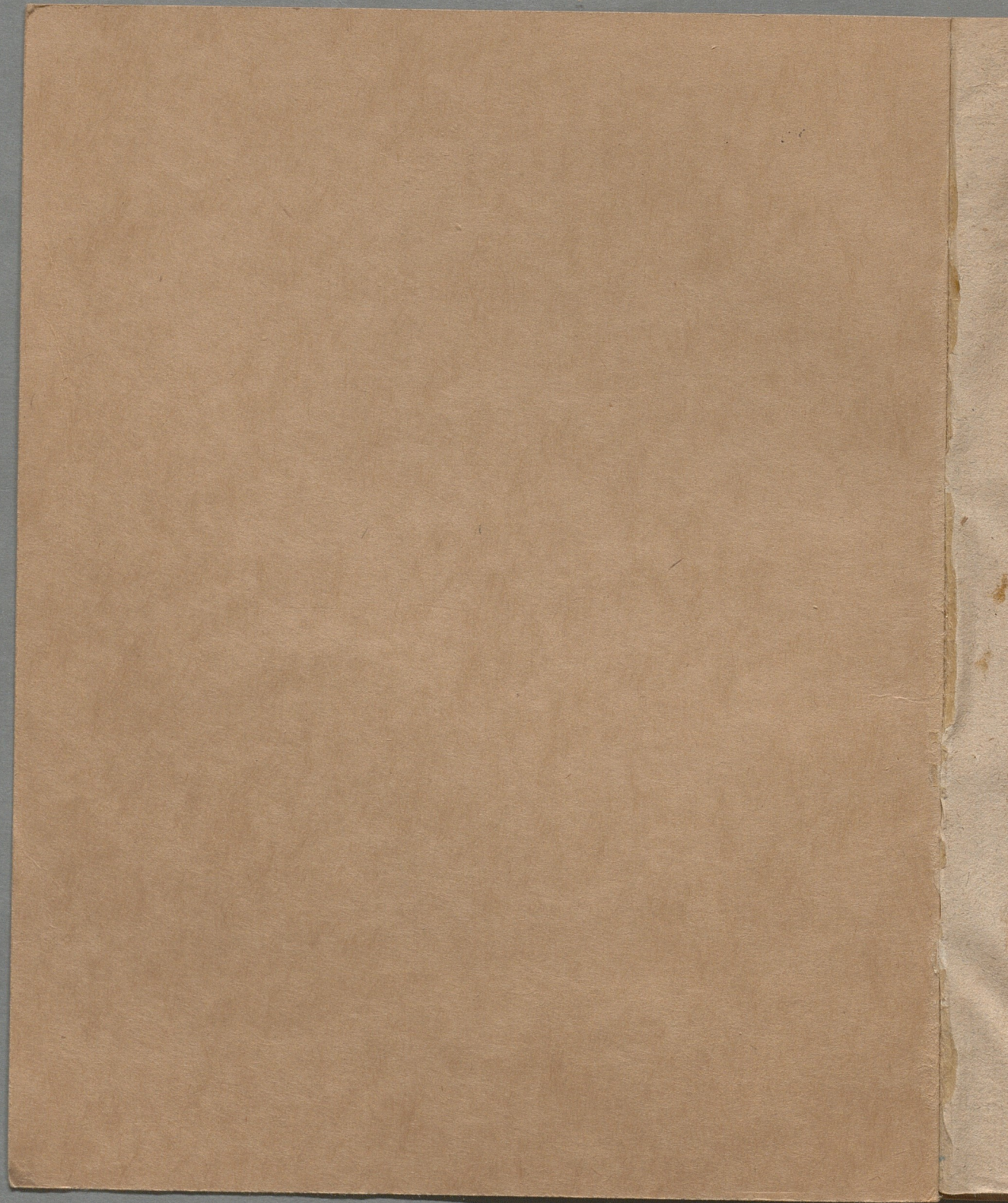
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

GRIES, A.

Sv. saml.
Ekon.
Fiske
(Bri)
1700-1829

Ökonomi
Fiske
(Br.)
1700-1829

Beskrifning,

At Fånga

Swålg-Siff

Med

Kes och Krok,

uti

De Större och Smärre Inssöar, Skär- och
Skärgårdar.

Uplagd

af

ANDERS GRIES,

Swiver-Inspector.

STOCKHOLM,

Tryckt hos LARS SALVIUS, 1757.

Handwritten signature or mark.

4.

STATIONERS' HALL

1785

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

STATIONERS' HALL

At fånga Gåddor med Lång-Ref. Tilhörigheterna.

1:mo.

Sn Båt-Sump, hwaruti beket håller sig qwift; hålen uti Sumpen böra wara af en tunn widd, öfwer hwilka hål slås et kors af Måsingstråd, på det icke Löjan må krypa ut. Til underrättelse för de okunniga lämnas: at en sådan Sump kan inrättas af en båt med 5 a 6 alnars långsköl, och afstänges en tredjedel af båten, uti bakändan, hwaruti de ontalte hålen sedan bäras. Uti denna Sump insläppes Löjan straxt hon uptages ur sjön, emedan hon ej länge tål någon luft-uti beta Sommareu.

2:do. En lösflagen treträdig Segelgaras ref om 6000:de alnar, mer eller mindre, alt efter som man är ägare af fiske-watten.

A 2

3:tio.

- 3:0. Trente slags krogar af mäsling, större och mindre, med sine widlödde Tassar af mäslingstråd, efter afritning Lit. D, E, F. Garn-tassarne til de största krogarne hwar på Abbor sättas, gödras sex alnar långa, och til de mindre hwar på mört sättas, Fyra alnar långa, samt något finare, än de förra, och böra de samma hwar för sig dubbelt twinnas, at den ena ändan blifwer utan knut.
- 4:0. En liten tåter hås, at därmed uptaga betet ur båtsumpen, när det skal sättas på krogarne i det samma man lägger ut, samt en större och gröfre hås med et kårt skaff, som är wäl djup, hwarmed man uptager Sådadan ur Sjön, då man får henne til båten.
- 5:0. En liten Löje-not af grof trä, som beskriwningen innehåller.
- 6:0 Sänkstenaar, Hwettar och Dragg, efter beskriwningen.

Sättet:

- 1:mo. Då man lägger ut reffwen, sitter man på wänstra sidan i båten wid sump-gasweln, såsom beqwämligaste stället at uptaga betet ur Sumpen til krogarnes påsättande. Krogarne lägges tilhanda på Sump-taget wid sidan af båten. Tassarne förut tilsamman nystade således, at den ändan, som är utan knut, blifwer alltid ytterst, och lägges nystanet wid högra sidan sig tilhanda. Så snart kroken är igenom fisken satt, tager man ändan af garn-tassen på nystanet och tråder igenom öglan på Mäsings-tassen samt knyter med en lycke-knut, som låter sig snart uplösa, hwarefter man straxt släpper den påsatte fisken bakom sig i Sjön, då andra ändan af tassen knytes wid reffwen med en dylik lycke-knut.
- 2:do. Då man wittjar eller uptager reffwen, sitter man til högra sidan i båten på Sump-gaswelen. Sto-
ra

ra håfwen, hwarmed man uptager fisken nr fjön, hafwer man liggandes på Sump-taket bakom sig, såsom wigast tilhonds. När refwen uptages, låter man henne falla uti en bytta, som man hafwer ståendes under händerne framför sig, och så fort Krokarne upkomma, löses tassen ifrån refwen, då krokarne lägges i båten tillsammans. De stora bettskar, som ännu äro lefwande och orörde, tager man af kroken och strar släpper i Sumpen, at nyttjas til bete en annan gång.

När nu således refwen är til ända uptagen, skiljas krokarne ifrån tassarne, som sköljas rena, torkas och nyystas, som ofwansfordrvalt är. Refwen härfrisas upi sina hårfwor, sköljes ren och torkas, nyystas sedan på en kåpp, dock så, at den inre ändan följer med sedan kåppen är uttagen, och göres hwarje nystan stort til en marks wigt.

Då man lägger ut refwen börjar man allt ifrån inre ändan af nystanet, och knyter yttre ändan fast wid det inre af et annat nystan, och så widare fortfar när man hafwer flere, då refwen hänger tilhoppa när hon utlägges.

3710 Första ändan af Refwen fästes antingen wid landet, eller med en sten, stor som en knytnäfwä Lic. C. Sedan den sunkit til botten, binder man en kåpp eller broetta wid yttersta ändan, som kan synas på wattnet Lic. B.

Refwen, som ligger nystad i en bytta, löper sedan af sig sjelf ut, allt efter som man rör. Måsingstassen af krokar trådes in genouti munden på betet och ut genouti näsulan, enligt ofritningen, då betet därpå kan lefwä i flere dagar, allenast man t ättager, at då man sätter uppå Abbor, bryter man ändan af måsingstassen ut

ket krum eller krokug, på det han må så mycket lättare gå ut igenom nassan, efter afritning Lit. A. D. Den sista ändan af refwen fastes på samma sätt som där hon börjas, enligt afritningen.

Krokarna måge ej sättas så nära tilhopa på refwen, at de påsatte fiskarne kunna råcka hwarandra.

Då man endast wil fiska efter Gaddor, kan man wäl sätta åtta til Tio sammar imellan hwarje krok. På den minsta Sorten Måsfings Krok, se Lit. F. sattes Mörk, Sarf, och Id, som är det bästa betet.

Tiden:

Wid slutet af Maj månad då Gaddan lekt ut och Landtmannen slutat wårbruket, samt Sjöarne äro rena ifrån gräs och hwas, börjar det bästa och önnogaste Gaddfisket, då ock Landtmannen har bästa tid at fiska til dess andetiden eller Bergningstiden infaller.

Nu börjar man fisket med Mörten, som denna tiden leker och är lätt at fånga. Sedan Mörten tryter, börjar Löjan sin lek, och kan fångas på sätt, som nedanförmålt är, och utlägges då halur-refwen med Löjor allena, hvilka sättas lefwande på sina Krok, på nedanbeskrifne sätt. Wid pass efter tre eller fyra timar wittas refwen, och hwar man då finner Abbor nappat, löser man den af refwen skär af tassen wid munnen, och sätter så den fångande Abboren på den stora Gadd-Kroken med sin tafs, samt binder honom wid samma ref, hwaruppå de största Gaddor fångas denna tiden.

Ifrån Junii månads början lägges refwen uti de större Tussar, bredwid, omkring eller uppå stora Gräsbottnar och sten-grund, hwaråst den största fisken håller sig hela

Som-

Inler

Sommaren; men uti snårre Insjöar lägges refwen utanför hwasen, där watten är rent från gräs, samt öfwer hela Sjön, så framt han ej är desto djupare, hwaräst fisken denna tiden ej gärna håller sig.

IFrån Sept:br månads början söker man Gåddan, så wäl som den öfriga fisken i de större Insjöarne och Saltsjö-Stjären, uti djupa wikar, hwaräst fisken samlar sig undan för stormwäder: under hwilken tid man för Gåddan brukar det snårre betet, neml. Mört, på de minsta måsungs krockar, och därmed fortsar hela hösten til des Sjöarne igenfrysa.

Beskrifning,

Huru Gös, Abbor, Lake, Äl, Lax och Torst samt Mal fångas med Lång-ref och Krok uti Insjöar / så wäl som uti Saltsjö-Stjären.

Med en och samma ref-urättning och sätt fångas alla dessa slag fiskar, tillika med Gåddan, allenast man i afttager, at Gådd-krockar ej brukas på annan tid, än beskrifningen därom innehåller, med mera.

1:mo Ut härtil brukas grofwa Abbor-krockar med Sex quarters långa fina garnassar, som böra wara sextrådiga: på hwilka, i fall man icke kan få ut kroken ur den fångade fisken, tassen må kunna afföras, förwaras och fisken i Snuppen släppas, och när fisken sedan renas, brades den afförne tassen wid samma krok igen; ty om man släpper den fångna fisken i Båt-snuppen med garnassarne, så swärja de sig så tilhoppa, at man icke får reda på dem

dem, emedan tassarne äro ständigt fastbundne wid desse Krokas, som hittills varit brukliga af Stål; men nu kunna göras här af mäsing, hwilka senare äro så mycket bättre och nyttigare, som de hwarken tåres af watten, ej eller warda tassarne af dem igenom rost fördärwade.

2:do Desse Krokas, som hafwa kårta tassar, bindas tätare wid refwen än Gadd-krokarne, wid pass tre sammar imellan hwarje, och i akttages, at då Gadd-krokas tillika sättas på denna ref, kunna 3 a 4 smärre Krokas sättas imellan hwarje Gadd-Krok. Imidlertid kan man idka detta fiske hela wåren ifrån Isläsningen, hwarmed man fångar Lakar, som då redan lekt ut, jämte Gös, som afwen denna tiden på berörde Krokas fångas.

Betet til dessa Krokas under första wårtiden, är:

1:mo Nors, som fångas då Isen bryter, sättas död på Krokarna, och är den begärligaste denna tiden: kan ligga 2 a 3 dygn i Sjön och fiska lika wäl, allenast refwen wittas hwarje dag och den fångade fisken aftages.

2:do Uti de Sjöar, där Nors ej finnes, fås gemenligen af den små Girsen, som afwen är tjänligt bete denna tiden, allenast han blifwer lefwande påsatt, afwen som Löjan, enligt afritning Lic. L. M. Jämnwäl små Sarf, Mört och Björk i nödfall, hwilka afwen böra brukas lefwande på Krokas. Under denna tiden lägges refwen för Lakar på rena djupet; men för Gösen på djupare grund, wid djupa sten-uddar och gallstränder, hwaraf och en del Lakar håller sig.

Ifrån

Från Maj månads slut börjar man fiska efter Abbor, Ell och Gös, som ständigt kan fås, tillika med Gäddan, efter dess beskrifning.

Betet til desse Fiskelagen är, under hela Sommaren, Löjan den begärligaste, och fångas med en fin Not af trä til Sex fammars längd på hwar arm, och 200 maskor djup wid Kilen, hwilken bör wara fyra och en half aln lång, samt litet tätare bunden wid ändan, än sjelfwa Noten är; dock bör Noten äfwen wara så tät, at Löjan ej får hufwudet in i maskan, då hon dödar sig och ej duger til betet. Hon fås måst då hon leker, som sker i Junii och Julii månader, 3:ne gånger efter hwarandra, och kan sedan förwaras i en särskildt damm, som i 9 S: af anmärkningen omtalt är. Eljes kunna och Lbjorna fångas med en sådan fin Not hela Sommaren där de hafwa sina tillhåll, i synnerhet där strömt är, eller i le-land, där de bada sig i Solvärmen.

Desse Lbjor sättas lefwande på sina krokor, på det sätt: at man hakar in kroken wid ryggstämnen fram at hufwudet, djupt in i tjocka köttet, dock utan at skada ryggbenet, så at kroken kommer ut up i ryggen något öfwer hållningen, enligt afritningen Lit. L. M.

Uti de större Jusjöar lägges resten på de ställen och det sätt, som uti beskrifningen om Gädd-fisket anfördt är.

Löjan är bäst til betet, så i anseende til dess blänkande fjäll, som ock, at hon efter sin Natur gärna wil uparbeta sig til wattubrynet; men de andra slags beten hålla sig rätt wid botten och kunna således icke blifwa så wäl sedde af swalg-fisken där orena bottnar äro.

Gösen/ som wid Midsommars-tiden lekt ut, tager nu som bäst på de omtalte ställen, och kan fångas til stor myckenhet til Larsmåso-tiden; men sedan fångas han wid djupa brattar och Gull-stränder, dock icke så ömnoget.

Detta slags fiske kan man ock bruka med fördel uti Saltjö-Åfjären under samma tid, i synnerhet för Gadda och Abbor, som om hösten samlar sig uti djupa wägar, hwaråst de finna mera lugn för stormwäder, då de kunna til myckenhet fångas; men ligger refwen länge ute innan hon wittas, så biter Gaddan utaf de fina garntaffarne. Torst kan man åfwen få med detta fiske, då refwen lägges ut på djupet.

Sent på hösten fångas Laken och Bösen, med samma bete och på samma sätt, som om wären då Isen bryter. Och som man alltid måste hafwa en lång-ref med några hundra krokar, så finner man wid ömsning af ställen, hwaråst måsta fisken håller sig, så wäl den ena tiden, som den andra.

Anmärkingar.

- 1:mo Då refwen är ny, bör hon, innan hon första gången brukas, mystas i mystan och läggas i watten et halft dygn, hwaraf hon swäller och sträcker sig: härswas sedan i härswor, och när då härswan är torr, mystas garnet åter i mystan, då det sedermera icke snor sig. Taffarne böra åfwen läggas i watten at genomblötas, och, medan de äro wäta, strykas wäl med händren, innan de brukas första gången.
- 2:do Hwarcken ref eller taffar böra wara hårdt smodde, ty då uplindrar sig tassen med sin krok på refwen, och i den händelsen får man ingen fisk, hwilket härtills warit et stort hinder wid detta Fiskefätt, som okunnige Fiskare ej i allt tagit.
- 3:tio Refwen kan ligga ute 3 dygn i sänder innan den up-
tages at torkas, och kan en sådan ref hålla 2 a 3 år, när den wäl torkas imellan hwar gång hon nyttjas.

- 4:10 Resiven vittjas morgon och qväll, jämnväl därin-
lan om det fiskar wäl.
- 5:10 När man får en Gadda, skiljer man garn-tassen t-
från kroken, släpper Gaddan i Sumpen, som med kro-
ken uti sig kan likafult länge lefwa, om han ej desto swä-
rare skadat henne, och sätter en annan krok på i stället
med nytt bete, jämnväl i fall något bete blifwit dödt,
emedan Gaddan sällan nappar på någon död fisk.
- 6:10 Där måsings-tassen är lödd wid sin krok, skal noga
märkas, at han bör vara ganska slät och jämn silader,
på det han icke må riswa fisken i halsen när han påsättes,
hwaraf han dödas.
- 7:10 I afttages: När de små krokerne skola utläggas, bö-
ra de först upnystas, på det sättet, at man börjar med än-
dan af tassen, så at kroken alltid blifwer ytterst på ny-
stanet. Då resiven utlägges, tager man kroken och hakar
honom i Löjan, då tassen löper ut af nystanct, utan at snär-
ja sig med de öfriga, som på annat sätt merendels sker;
emedan dese kroker alltid hafwa sine tassar wid sig fast-
bundne.
- 8:0 Skulle resiven fastna wid botten och gå utaf under det
man fiskar, bör man vara försedd antingen med en dragg
eller trå kraka wid et fastbundet tåg, hwarmed man kan
henne strävt uptaga och åter sammanbinda.
- 9:0 På det bete om Sommarens ej må tryta, kan man ta-
ga tillräckeliga Löjor när de sälla, at förwaras i en Dani,
hvilken kan wid Sjöstranden uti någon wäl affångas,
hwaruti de samma kunna lefwa hela Sommarens.
- 10:0 Påminnes Fiskaren, när resiven vittjas eller uptages
och de stora Fiskar kännas vara fast, hwilka göra hårda
rycklar: at han då ej håller strängt igen, utan släpper
efter resiven, och på det sättet fortfar 3 a 4 gånger, til des

Fisken blifwer trött, då han drages lättare til båten och kan med hafwen intagas; men i annor händelse kan han af de snårre krokor rycka sig lös.

11:0 När man höst och wår lägger resten öfwer stora djup, och hon är torr, bdr man där och hwar binda en liten sten wid henne, ungefär stor som et höns-ägg, hwilka stenar förut skal hafwa sina små fastknytte band wid sig, som stenarne Lic. C. wisar; men när resten första gångeu wittjas, lösas stenarne af, at de icke måge hindra den fisken som nappar, at swälja betet med kroken.

12:0 Fiskaren skal noga tilse, at kroken ständigt äro hwassa.

13:mo Til detta Fiskets Jökande behöfwer ej mer än twänne Hjon, undantagandes det är så stor Sjö, och stormwäder, at en Person ej rår med at ro Båten, då det lika wäl, i synnerhet om Sommaren, bäst lönar sig at fiska med ref.

Sluteligen: Om Fiskaren ej wil blifwa wät, måste han wara försedd med et skim-förkläde.

Sådant är nu det sätt, at med krof på lång-ref fånga åtskillig slags fisk, hwilket jag igenom en mång-årig möda och mångfalliga försök utrönt, samt funnit wara så fördelaktigt och ofelbart, at jag med full öfwertygelse om bifall wägar lägga det för allas ögon. Den som här af wil betjäna sig, skal finna, at jag uti öfwanstående beskrifningar, ej förtegar den ringaste omständighet, af allt hwad jag sjelf härwid antingen förbättrat eller upfunnit.

Det nådiga witsord, som jag återoppar mig af Nilsens Höglofliga Ständer, då jag i deras höga åsyn, nästledne Sommar, med detta mitt förbättrade Fiske-sätt, inom twå dygn utur Sjön uptog 60 a 70; Lispund; alt grof, stor och
mo

mogen Fisk, på de ställen, där han tilldorene ej kunnat fångas; lärer wara nog kraftig upmuntran til dess antagande och inrättande kring hela Riket, då hwar och en af dess Jokare ofelbart får hugna sig af en mängdubbel bättnad och ersättning för sin möda och ringa käftnad.

Jämte all den ovedersäjeliga nytta och winning, som jag med detta Fiske-sätt hast det nöje at förvärfswa dess idkare, skal jag likwäl räkna det för min största belöning, om det samma, hwilket jag hoppas, blifwer en orsak til åttillige slags uti våra Insiöar hårtills brukelige och ganska skadeliga fiske-sätts affkaffande i framtiden.

Hwad kan tydeligare förminska Fiske-stocken, än det skadeliga fiskandet i Leketiden (undantagande Gåddan, som ej bör skonas), då man emot sjelfwa Naturen och sitt eget interesse fördärftar sjelfwa fortplantningen? Til hwad ändå hafwer höga wederbörande pröfwat nyttigt, at förbjuda all fågels fångande och skjutande i sin leketid? Monne ej et lika hårligt förordnande til fiskelekars befredande, skulle åfwen så högt fågna hwar estertänksam hushållare, sedan man nu inellan lekarnes med mindre möda och käftnad kan fånga tillräckelig och mera hälsofam fisk.

Åfwen så fördärflige äro de fwa Notarne, med hwilka man uti et enda hwarj updrager en så stor myckenhet små omogen fisk af allehanda slag, at om den finge tid til mognad, skulle han allena, kunna upfylla flera witt-hus.

Hwad nu angår det förre eller Fiskelekarnes: så aldenstund man wet, at de påstå allenast en kårt tid i början af Sommaren: Fördienstul lærer hwar och en wälbetänkt medgifwa, at de samma på allt sätt böra befredas, undantagande hwad betet af Löjor och Mörk angår. Och hwad beträffar det senare, eller de fwa Notarne, hwilka, utan dem

omtalta eftertänkelige förödelser på sina wärande och då nästan odugelig fiske, äro nog dyra wid första inköpet och jämnwäl fordra en drög kostnad at underhålla, samt mycket folks tidspillan; så lärer man icke eller länge öfwerwäga, intan man finner sin bättre räkning at widtaga detta långrefs-fiske, som ej allenast kåstar mindre och ej fordrar så mycket arbete och folk, utan ock belönar sine idkare med en ömnoighet hälsosam och begärlig fisk, samt utom des kan nyttjas i de Sjöar och träsk, där aldrig någon Not kan brukas.

Då låta Notars brukande, såsom i Frankrike, samt fiskandet i leketiden, såsom i Schweits, warder affskaffadt; så utfäster jag mig, til almän nytta utgifwa något nytt, som uti detta Fiskesätt ännu högre och fördelaktigare är.

Til slut upgifwes här kärteligen, huru och på hwad sätt åtskillig slag Inssjö-Fisk bör saltas och torkas, at han må blifwa ganska hwit och wälsmakande.

Om Insaltningen.

170 **S**ös, som kan fångas til stor myckenhet, handteras på följande sätt. Så snart han är fångad bör han strax slagtas eller stickas i sterten med en knif, at bloden rinner wäl af honom: släckas up uti ryggen: alt innan-måtet uttagas, och hufwudet affkåras tillika med ryggbenet alt in til Nasan; så läggas uti rent watten, och sebljes wäl, samt låta watnet sedan aldeles rinna af honom. Därefter blifwer han et dygn blod-lakad, eller
lagd

lagd utt sin första saltning, hwilken bör ske med hälften Franskt och hälften Spanskt Salt: ofwan uppå honom lägger man et bråde eller botten med någon tyngd, som trycker honom tillsammans. Den andra dagen tages han up och sköljes wäl ren med en wisp uti samma saltlaka, så at ej något slem blifwer qwar på honom. Sedan saltas han in i den tunna eller kärlet, hwaruti han skal förwaras, och det allenast med Spanskt salt, som serds wäl imellan hwar et hwarf under inläggningen. Kärlet täppes sedan med sin botten ganska wäl, at ej laken må rinna hårt.

2:0 Man kan ock salta in Gös, så at han blifwer utan laka, såsom med en del Cabeliau brukas; hwilket äfwen sker på ofwannämnde sätt, allenast med den ätskilnad: at då han tages up utur sin första saltning, eller blodlaken, hwarmed han från slem är rengjorder, skal han hänga en dag i Solen eller wädret, at han blifwer wäl skinnorr, och sedan saltas in på samma sätt, som den med laken på sig. På bägge desse sätt blifwer Gösen aldeles så god, ja, i mängas smak långt bättre, än den bästa Cabeliau.

Gädda, Braxen och Abbor, kunna på samma sätt insaltas, och blifwa rätt goda och wälsmakande; och bör man ej taga flållen af dem förr än då de äro kokade.

Om Torkningen.

1:0 Den Fisk man wil torka, bör på förberörde sätt slagtas, rensas och wäl rensköljas. Han bör ej saltas med annat, än Franskt eller fint salt, som icke är så starkt eller bittert, som det Spanska; bör ej ligga uti Saltet längre än et dygn: hwarefter han sköljes wäl ren utur samma laka och torkas med något kläde eller hand-duk; sedan här

hänges han up där wädret och lusten får spela på honom, och tages ej neder för, än han blifwit gansta torr och hård.

2:0 Man måste noga tilse, at Solen ej får skina på honom, emedan han där af blifwer härst och röd. Icke eller får den Fisk man wil torka, hårdt saltas, ty där af blifwer han jämwäl röd eller swartaktig; men om desse bägge omständigheter, jämte de öfrige, noga i akttagas, så blifwer han ej allenast gansta hwit, utan och därjämte så begärlig, at man med lika smak kan äta honom oftare, än då han är färsk: och kan han förwaras lika god öfwer hela året.

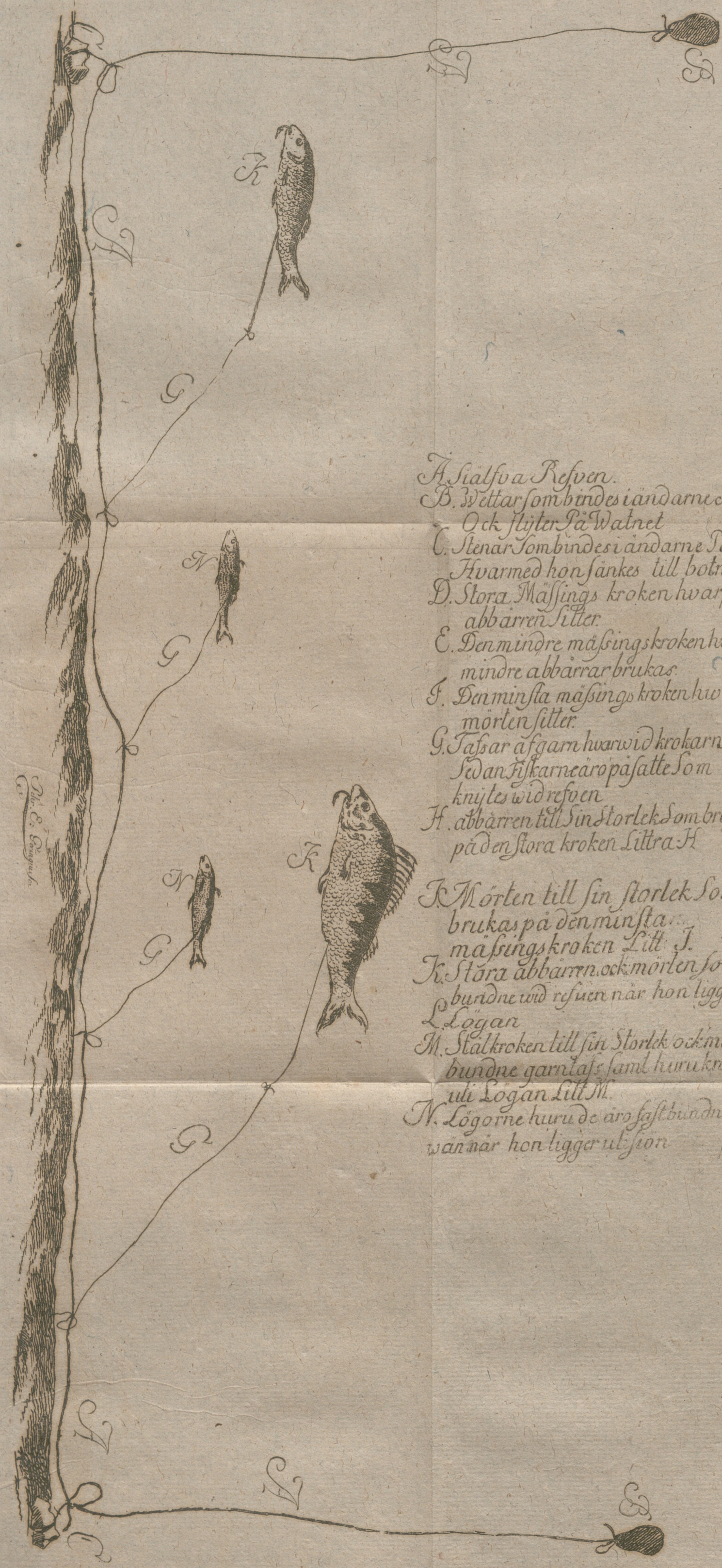
El kan på samma sätt saltas och torkas samt gansta länge förwaras wid samma godhet, allenast han ej blifwer mycket saltat eller torkad i Solen, utan i skugga.

Då Fisken sköljes up ur saltet och lakten icke är tilräckelig, kan man späda ut densamma med watten och något salt däruti, på det Fisken må blifwa så mycket bättre renskädder från sm.

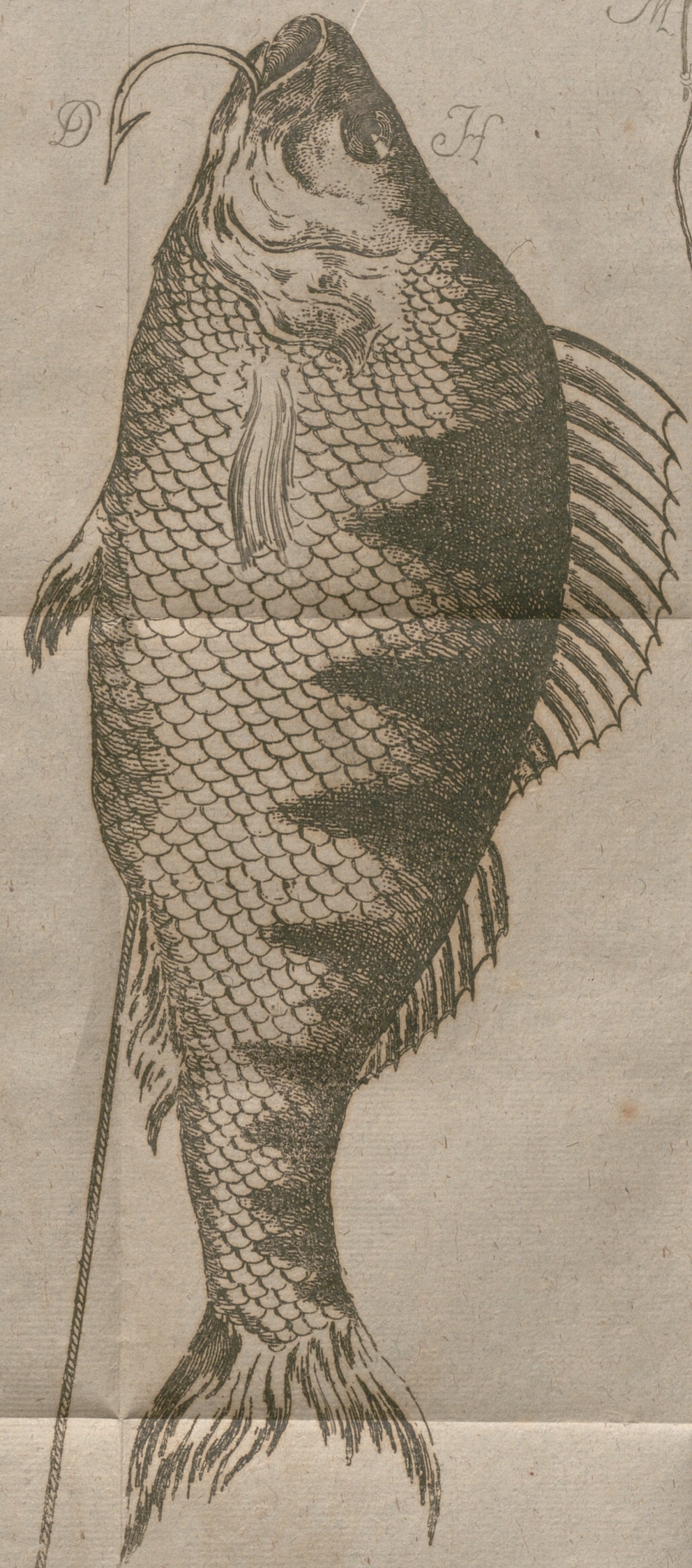

111.

1857 June 21st

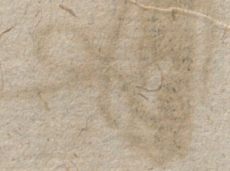
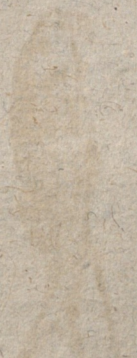
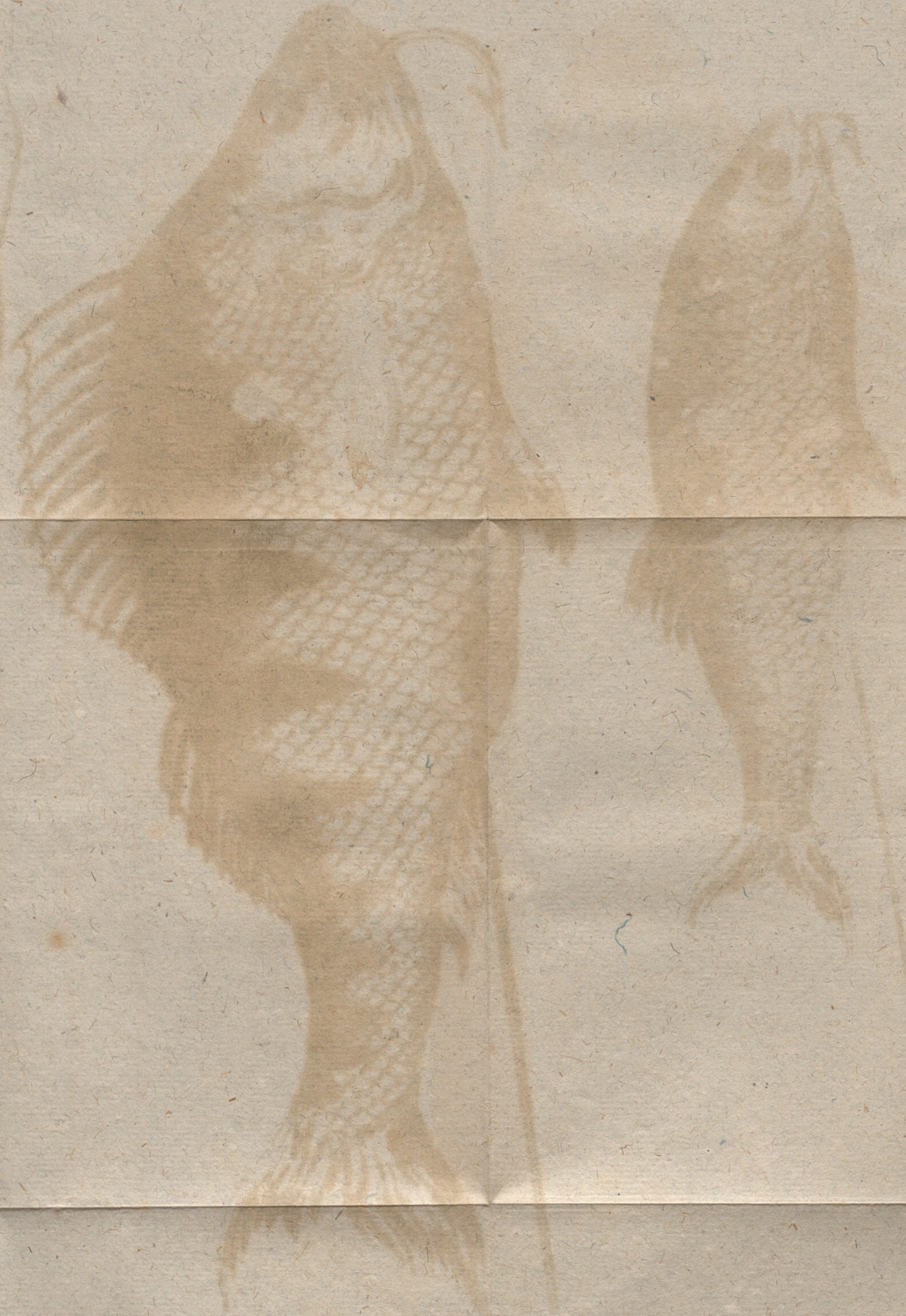

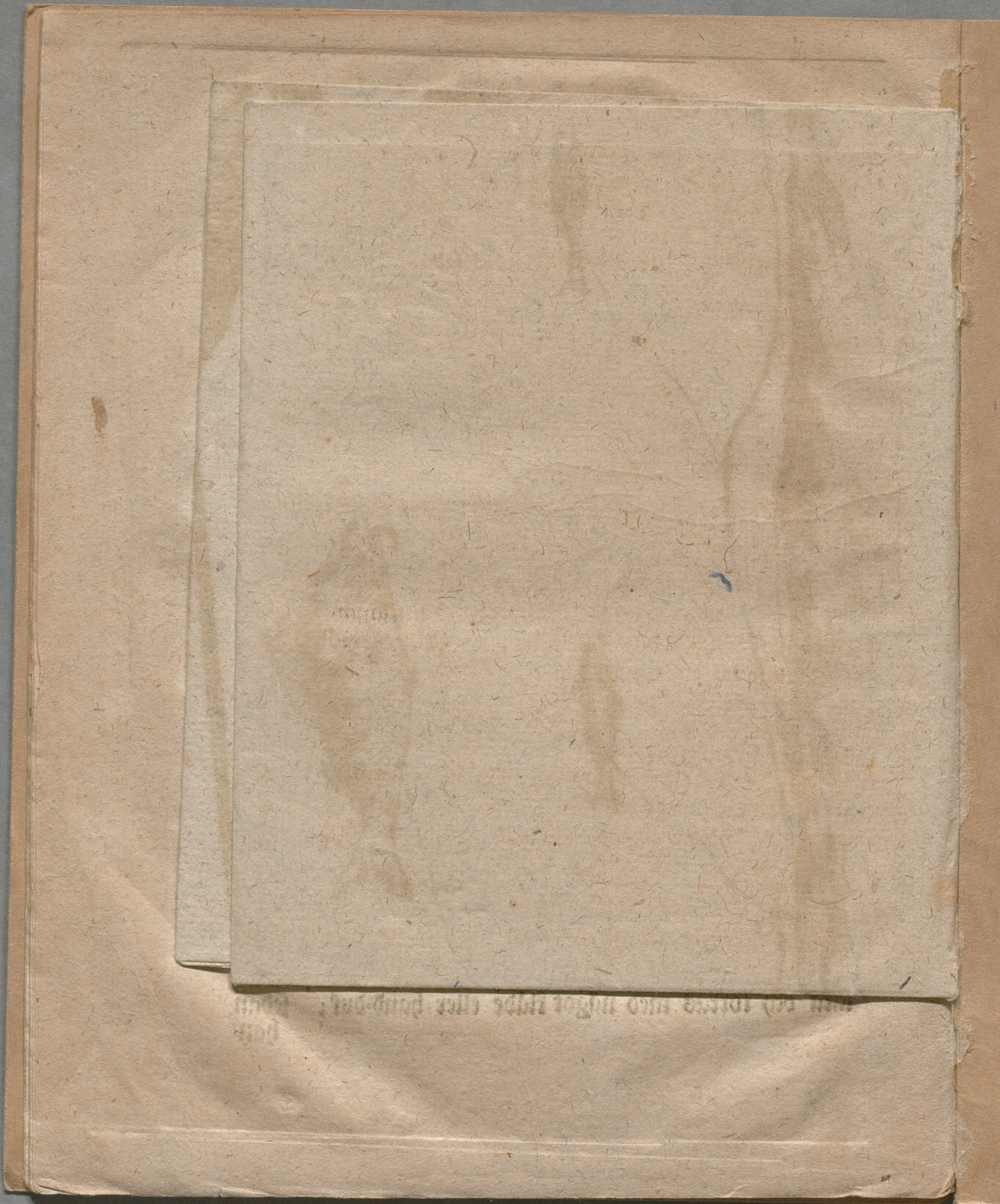
A. Själva Refven.
 B. Wättar som bindes i ändarne på Refven
 Ock sliter på Wälnet
 C. Stenar som bindes i ändarne på Refven
 Hvar med hon sänkes till botn.
 D. Stora Mässings kroken hwar på den stora
 abbärren sitter.
 E. Den mindre mässingskroken hwar på
 mindre abbärren brukas.
 F. Den minsta mässingskroken hwar på
 mörtlen sitter.
 G. Tafsar af garn hwar wid krokarne bindes
 sedan fiskarne ar på satte som
 knyttes wid refven.
 H. abbärren till sin storlek som brukas
 på den stora kroken. Litra H
 K. Mörtlen till sin storlek som
 brukas på den minsta
 mässingskroken Litra J.
 L. Stora abbärren ock mörtlen som är fast
 bundne wid refven när hon ligger i sjö botn
 i Logan.
 M. Stalkkroken till sin storlek ock med des wid
 bundne garn tafs samt huru kroken sättes
 ut i Logan Litra M.
 N. Logorne huru de är fast bundne wid ref-
 ven när hon ligger ut i sjön.

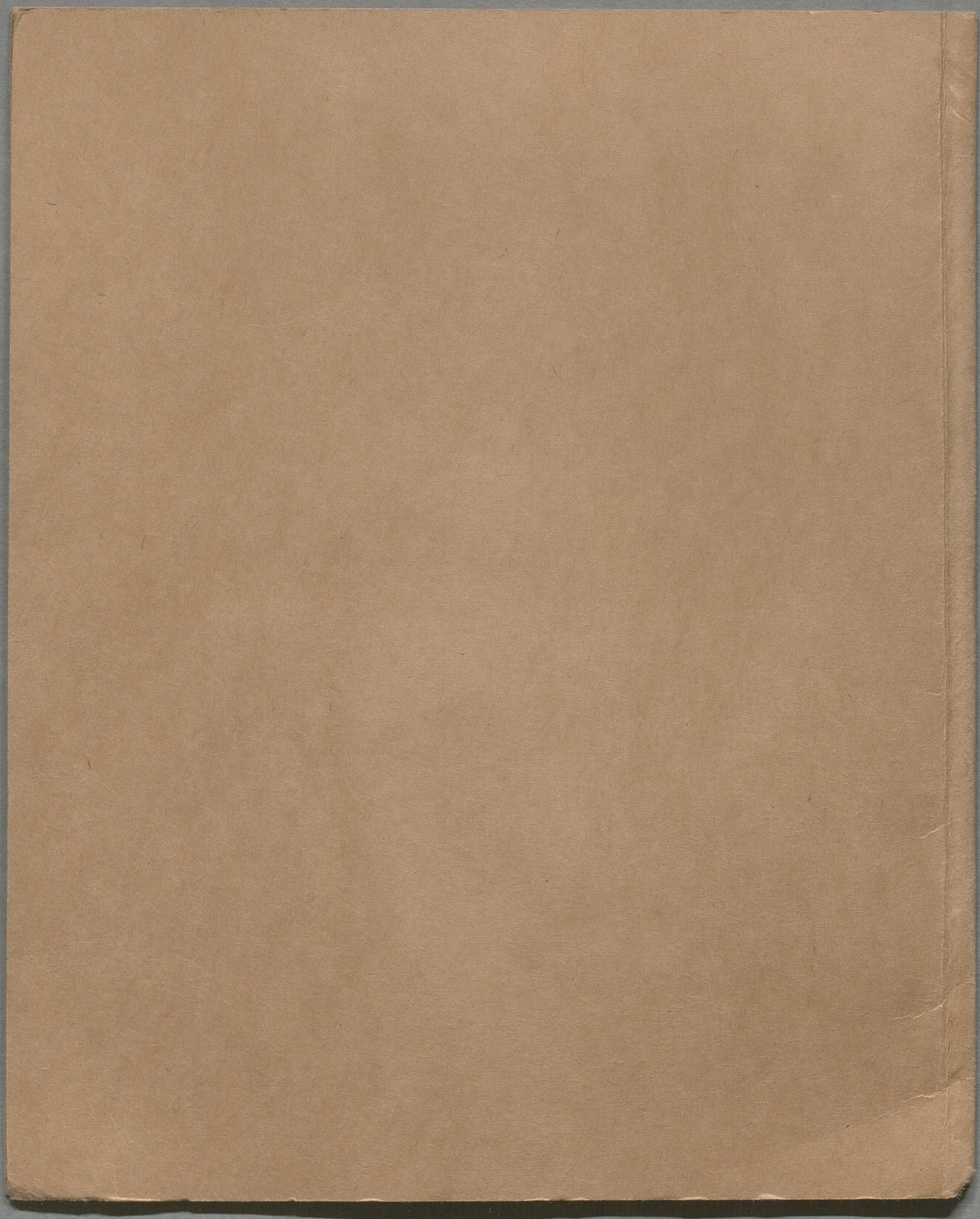
Faint handwritten text at the top left corner.

///

www.books2ebooks.eu